

EPICA MERCURI

INTERNATIONAAL NIEUWSJOURNAAL VAN EPIS AZULI, No. 23

NAJAAR 8000 CB, 4827 CA, 645 ABC, 457 EC, EDITIE 2

Expeditie tegen de Woeste Horde in Marar (3)

HESPERIDON – De gecombineerde Azuli-Maru troepen hebben een doorbraak bereikt inzake de impasse bij de pas die de verbinding vormt tussen de kustlanden en de binnenlanden van Marar. Met ijzeren geduld en superieur wapentuig is deze pas heroverd op de Woeste Horde waardoor de dreiging voor een inval sterk verminderd is.

Al verscheidene maanden blokkeerden het gecombineerde Azuli-Maru leger en de infanteristen van de Woeste Horde de grote bergpas tussen het binnenland en de kustlanden van Marar. Hierbij bevonden die van de Woeste Horde zich op de top. Desondanks waagden zij het niet om het goed getrainde en bewapende geallieerde leger aan te vallen. Het behouden van de pas was het belangrijkste.

Generaal Kolchas Harve Khepasis was lange tijd geduldig, maar er kan niet alleen maar een afwachende houding worden aangenomen. De inactiviteit bij de vijand deed hem tot actie besluiten. Met een inventieve constructie werd de wal die hij had opgeworpen ter verdediging van zijn leger stap voor stap verder bergopwaarts verplaatst. Dit deed hij door het centrale deel voor een breedte van enkele meters te openen en de wal enige meters verder te verschuiven. Vanuit die kleine wal werd een nieuwe wal gevormd. Hierbij bleef hij voorzichtig. Hij wilde niet binnen het bereik van de vijand, die zich op grotere hoogte bevond en dus in het voordeel was, komen.

Dit ging zo enige weken voort tot Harve Khepasis meende dat het risico te groot was. De vijand had zo nu en dan wel zonder effect enige schoten gelost, zodat er een redelijke inschatting kon worden gemaakt van hun bereik.

Nu bracht Harve Khepasis zwaar geschut in stelling. Vanuit Epis Azuli waren grote krachtige kanonnen met ruime munitie aangevoerd. Deze waren heimelijk vanuit Hesperidon naar de pas vervoerd. Vanwege hun omvang en gewicht was dit een trage operatie geweest. Gelukkig was de dreiging van de rondzwerfende ruiters van de Woeste Horde in de kustlanden

tegen die tijd goed bezworen zodat het risico aanvaardbaar was.

In Epis Azuli waren deze kanonnen uitgebreid getest in verschillende omstandigheden. Zodoende waren de specificaties bekend van het bereik en effectiviteit van de kanonnen in de bergpas terwijl het doel hogerop lag.

Zo werd in de pas een batterij kanonnen geplaatst. Eenmaal gereed werden zij in stelling gebracht. De hoek was groot, maar de kracht en bereik van de kanonnen evenzeer. Generaal Harve Khepasis wilde de vijand geen kans geven om adequaat te reageren, maar toch bleef de kans aanwezig dat de kanonnen tekort zouden schieten. Dit bleek niet het geval. Met donderend geweld en vernietigende vuurkracht werden de stellingen van de vijand in puin geschoten. Wetend dat zijn manschappen onder dekking van de kanonnen de enkele honderden meters konden bereiken, deed Harve Khepasis een massale uitval.

Zijn troepen hadden lang moeten wachten en hadden maanden hard getraind. Nu werd het loon van hun werk beloond. Bijna zonder beschoten te worden bereikten zij de vijandelijke stellingen op de top van de bergpas. Direct werd het kanonvuur gestaakt. De barrière was vrijwel geslecht en en masse drongen zij er door heen. De vijand verkeerde in paniek en de situatie was in chaos.

De massale aanval bleek de druppel op de volle emmer. De al weinig gedisciplineerde infanteristen sloegen op de vlucht. Een behoorlijk aantal werd gedood, maar de Azuli-Maru soldaten zetten niet door. Het lot van het vorige leger was bekend en risico's moesten voorkomen worden. Zo wisten de meeste vijandelijke infanteristen te ontkomen. Er waren verder geen ruitertroepen aanwezig.

Harve Khepasis liet na de snelle overwinning zijn troepen hergroeperen. De stellingen van de vijand werden herbouwd, maar nu in de richting van het westen.

Nadat de eerste euforie was bezonken liet

hij zijn troepen geordend en langzaam de pas over trekken. Verkenneren werden steeds vooruit gestuurd om de omgeving te bekijken en te controleren of het veilig was. Het was beter om lager in de pas een nieuw kamp op te slaan, waar de omstandigheden prettiger waren. De hogere positie bracht blijvend voordeel.

Intussen was in de kustlanden de dreiging van de zwerfende horderuiters verminderd. Aangezien het ondoenlijk was om achter elke melding van vijandige ruiters aan te rennen met een traag leger was men van tactiek veranderd. Er werden kleine eenheden van schutters en kruisboogschutters gevormd. In tegenstelling tot de binnenlanden kennen de kustlanden weelderige begroeiing. Het gras groeit hoog en er is veel struikgewas waarin men zich kan verbergen.

Zo werd een groot gebied bezaaid met sluipschuttersposten. De twee hoofdlegers zelf bleven rond trekken. Hierdoor konden zij de posten bevoorraden zonder dat iemand dat door had of manschappen vervangen. Het fraaie hiervan was dat zij zo voortdurend omringd werden door sluipschuttersposten. De ruiters van de Woeste Horde moesten bij een aanval op het leger steeds door hen heen. Er was wel een risico dat er teveel ruiters waren, maar de posten konden zelf beoordelen of zij een poging zouden wagen of niet. Daarnaast had men intussen veel ervaring opgedaan in het opzetten van de posten. Hierdoor werd het de ruiters erg moeilijk gemaakt om een tegenaanval te doen. Zeker op plaatsen waar het struikgewas groot en dicht was, konden zij de scherpschutters moeilijk bereiken.

Op deze wijze vielen beetje bij beetje ruiters ten prooi aan de sluipschutters totdat de ruiters het simpelweg niet meer aan durfden. Op dat moment waren er enige honderden ruiters gedood.

Het nieuws van de successen zorgde voor veel vreugde in Vespasia en Crudalta. Na het hernemen van de pas werd er een groot feest gevierd.

Azulische diplomaten actief in Histeria

Bemiddeling moet vrede snel herstellen

KORRUK/JORK – Er zijn harde aanwijzingen dat Epis Azuli lang niet zo afwachtend is als zij zich voor doet. Twee zware afvaardigingen van het diplomatieke korps zijn al eerder naar het noorden vertrokken. De eerste zal onderhandelingen voeren met de Histerische regering en de tweede met de opstandige Baïsten in het noorden van Histeria.

Het lijkt erop dat Histeria in twee delen aan het splitsen is. Omdat de opstandelingen in het noorden Baïsten zijn ziet de Azulische regering weinig reden om zich hier hevig tegen te verzetten, zeker in relatie tot het falen van de Histerische regering om zich adequaat te verdedigen en de eenheid in het land te bewaren.

Volgens bronnen is het doel van de eerste missie om de Histerische regering ervan te overtuigen de opstand van de Baïsten te erkennen. De opstand is duidelijk jaren geleden al voorbereid. Dit blijkt uit het feit dat grote delen van het Histerische leger in het noorden ook afvallig is. Hierdoor is het leger in het zuiden ontregeld en verzwakt, wat deels de gedwongen terugtrekking naar het

binnenland verklaart.

Histeria is jarenlang een goede bondgenoot geweest tot de blunders van de afgelopen jaren. Epis Azuli is mogelijk bereid te helpen in ruil voor de onafhankelijkheid van het noorden. Het ziet weinig mogelijkheden om het uitgestrekte land te herstellen nu het leger zoveel schade heeft geleden en de positie van de opstandelingen zo sterk is.

Met een soortgelijke boodschap is een tweede missie naar Noord-Histeria vertrokken. Epis Azuli wil een langdurige burgeroorlog in Histeria vermijden. Dit ook met het oog op de handel en de economie. Naar verluidt zou Epis Azuli snelle erkenning en economische samenwerking willen aanbieden in ruil voor minimale gewelddadige handelingen en het sterk afzakken van verdere banden met Iantai. Voor de opstandelingen zijn goede banden binnen de eigen regio veel belangrijker dan een verre partner die vooral op eigen voordeel uit is. Het feit dat de opstandelingen de adellijke reizigers naar het koninklijke huwelijk in IJzerland respectvol hebben behandeld en ervoor gezorgd hebben dat hen niets overkwam lijkt er op te duiden

dat zij goede betrekkingen met Epis Azuli voorstaan. Desondanks gaan er sterke geruchten dat de opstandelingen verdeeld zijn over het voorstel. Sommigen willen niet afhankelijk zijn van Iantai, terwijl anderen aan de huidige banden vast willen houden, mogelijk ter eigen voordeel.

Ook IJzerland is aanwezig in Noord-Histeria met een groot aantal diplomaten. Er is al geopperd dat zij en die van Epis Azuli samen kunnen werken.

Het plan van de diplomatieke missie zou zijn dat Epis Azuli open is in het feit dat het ook met de andere partij onderhandelt. Op deze wijze speelt Epis Azuli een bemiddelende rol. Wat hierbij zeer helpt zijn de vele handelscontacten die Epis Azuli ook in het noorden heeft. Men is bekend met de belangrijke Baïsten en men weet wat het woord van Epis Azuli waard is. Verder ontbreekt het Histeria aan steun in de regio. De opening die zij maakte naar Dardania is nog te jong om iets op te leveren. Dardania lijkt zich daarnaast afzijdig te houden in het conflict. Yufong is ver weg en eventuele steun van Epis Azuli is gecompromitteerd door haar openingen naar Dardania.

Sevosetia brengt fatsoen naar Oost-Vuisbeu

VUICTORIA – Op uitnodiging van koning Uiskar I van Sevosetia, vergezeld de Azulische ambassadeur te Takkeholm, Achatium Dareos Caligulis, zijne majesteit naar het recentelijk van Iantai overgenomen Oost-Vuisbeu.

Ambassadeur Dareos Caligulis bracht de koning tevens de felicitaties van de Azulische regering over waarin waardering werd uitgesproken over de vrijwel geweldloze wijze waarop de overname is verlopen en de daaropvolgende emigratie van onwillige Iantese burgers die het Sevosetisch burgerschap weigerden.

Het grootste deel van de bevolking spreekt nog altijd voornamelijk Iantees, maar de Sevosetia heeft honderden onderwijzers naar Oost-Vuisbeu gestuurd om de Sevosetische taal te leren. Niet alleen is het onderwijs gratis, maar het is ook vereist voor degenen die carrière willen maken. Alle officiële documenten moeten in het Sevosetisch zijn opgesteld. Om die reden is het alle ambtenaren verplicht om de Sevosetische taal te leren. Het is natuurlijk wel afwachten of deze maatregelen het verwachte effect bereiken om Oost-Vuisbeu binnen een generatie te integreren in Sevosetia.

Naast het herscholen van de bevolking wat betreft de taal, is Sevosetia de bevolking van Sevosetia ook aan het herscholen op het gebied van fatsoen. Voor Iantese handelaren was de kolonie op Oost-Vuisbeu een plaats waar men kon leven zoals men dat thuis ook deed. Een deel van de economie van het eiland was hier dan ook op gericht: een stukje Iantai in het verre noordoosten. Naar verhouding bezit het eiland een zeer groot aantal bordelen, gokhallen, vechtarena's en andere huizen van vermaak.

Sommigen claimen dat bijna de helft van de vrouwen wel enige tijd het beroep van prostituee of gezelschapsdame heeft uitgeoefend. Ook veel jonge knapen verkopen hun lichaam. Er is weinig schaamte onder de bevolking als dit ter sprake wordt gebracht. Wie verliefd raakt op een prostituee kan het contract 'vrijkopen'. De prostituee vangt een deel van het bedrag voor zichzelf. Schijnbaar is er onder de prostituees een strijd om een hoge prijs te ontvangen. Dit vormt dan zelf een statussymbool als zij getrouwd is. Er zijn zelfs gevallen bekend waarin de getrouwde vrouw haar oude beroep gewoon uit bleef oefenen, zo verslaafd

was zij in haar omgang met mannen.

Met zulke decadentie konden de Sevosetiërs niet anders dan ingrijpen om aan deze praktijken een einde te maken en het fatsoen terug te brengen. Hierbij was het niet de bedoeling alles te verbieden, maar dat het naar normale proporties werd terug gebracht. De overname zorgde er daarbij voor dat het enige tijd kan duren voor er weer Iantezen naar Oost-Vuisbeu komen. De vermaak-industrie is daarnaast vrijwel ingestort. De Sevosetiërs hebben een groot aantal bedrijven falliet verklaard of ontruimd vanwege financiële malversaties. Op deze manier gebeurde het op natuurlijke wijze waartegen weinig protest in te brengen was.

Desondanks kwamen zo veel mensen zonder werk en inkomen te zitten met het risico van onrust. Het opbouwen van een nieuwe economie is daarom essentieel. Ambassadeur Dareos Caligulis bracht naast zijn felicitaties ook toezeggingen dat Epis Azuli investeringen zal doen op het eiland. Het ligt strategisch en de haven van Vuictoria is ideaal als overslaghaven op de verschillende zeeroutes.

Heiligschenner Lebetor weer opgedoken

Religieuze fanatici en huurlingen naar Histeria getrokken

TERAZON – Recentelijk raakte bekend dat de perfide heiligschenner Lebetor zich weer binnen de Iantese gelederen bevindt en actief is in hun militaire activiteiten in Histeria. Zoals bekend heeft de Kardionieke Kerk een Bahdwa uitgesproken over Lebetor na zijn ontering van het heiligdom op het eiland Argentia. In dit bijzondere jaar heeft dit de aandacht getrokken van honderden fanatieke Ba-gelovigen die hem de gerechtigheid van Ba willen doen toekomen.

Deze fanatici zijn zodoende naar Histeria getrokken in de hoop hem te vinden en te

doden. Het doden van Lebetor en zijn naaste trawanten levert hen en hun nageslacht de zegen van Ba op naast een genereus bedrag dat de Kerk daarnaast heeft toegezegd. Andere fanatici, die minder gezond zijn om zich in het strijdgewoel te werpen maar wel financieel vermogend, hebben huursoldaten naar Histeria gestuurd om het karwei te klaren of in sommige gevallen Iantese huurmoordenaars. Deze vallen niet zo snel op en net zoals Lebetor zelf hebben zij geen scrupules.

De Azulische regering had na de heiligschennis van Argentia de Iantese

regering om de uitlevering van Lebetor gevraagd. Daarop had deze verklaard dat Lebetor onvindbaar was. Ongetwijfeld was deze ondergedoken. Jarenlang bleef zijn verblijfplaats een mysterie. Nu lijkt het er op dat Iantai zelf Lebetor heeft beschermd en hem nu weer openlijk ten tonele brengt. De Azulische regering heeft desondanks nu opnieuw een verzoek ingediend tot zijn uitlevering zodat hij veroordeeld kan worden voor zijn misdaden. Het is de verwachting dat Iantai dit verzoek weer zal negeren. Het is algemeen bekend dat Iantai het geloof in Ba niet al te serieus neemt.

Waanzin in Iantai?

Huisvesting vluchtelingen in overbevolkte stad

IMPIRION – Recentelijk maakte de Iantezen bekend dat zij meer dan 100.000 vluchtelingen hebben opgevangen en verplaatst hebben naar het Iantese moederland. Een bijzonder gegeven in dit bericht was dat zij besloten deze grote hoeveelheid vluchtelingen te huisen in hun grootste stad Impirion, een stad die al kraakte in haar voegen om een leefbare leefsituatie te handhaven. Waanzin? Het lijkt er verdacht veel op.

Impirion is al decennialang sterk aan het groeien. De lokale autoriteiten hebben moeite de publieke voorzieningen op peil te houden. Er zijn te weinig riolen en deze geraken zo regelmatig verstopt dat in delen van de stad geregeld een walm van stank hangt. Dit wordt verergerd door de grote hoeveelheden vuilnis die langs de straat liggen. De volgorde die de vuilnisophaaldienst hanteert richt zich eerst op de rijke delen van de stad, waarna de hoofdwegen volgen en pas daarna de armere delen. Zij komt er dan ook vaak niet aan toe bepaalde delen van de stad adequaat en regelmatig af te gaan. Het mag dan ook geen verrassing zijn dat deze delen van de stad regelmatig geplaagd worden door epidemieën.

Het contrast in de stad is groot. De rijken leven in weelde en decadentie in fraaie villa's en paleizen, terwijl de armen in krotten en dichtbebouwde wijken verblijven, waar criminaliteit en prostitutie welig tiert.

Het mag daarom een mysterie worden genoemd hoe de Iantese regering denkt

zo'n enorm aantal vluchtelingen te huisen. Er zijn geen woningen beschikbaar, er is eerder sprake van een tekort. De vluchtelingen mogen dan niet berooid zijn (dat zij hebben kunnen vluchten is waarschijnlijk te danken aan hun financiële middelen, *red.*), maar om te overleven in de stad zullen ze snel van hun geld worden ontdaan. Zij kennen niemand in de stad en hebben in feite in een andere omgeving en cultuur geleefd. Zij kunnen alleen elkaar vertrouwen en de vorming van ghetto's en een mogelijk verval tot het criminele circuit om te kunnen overleven lijkt daarbij onvermijdbaar.

Enige edities geleden verhaalde dit nieuwsblad al over de activiteiten van de Azulische regering om de grote stedenvorming in de hand te houden en de bestaande grote steden leefbaarder te maken. De Azulische hoofdstad Terazon is hierbij het beste voorbeeld. De stad behoort al duizenden jaren tot de grootste van Thalassa. Volgens de meest recente volkstelling heeft de stad 918.000 inwoners. Een bezoeker zal onder de indruk zijn van de omvang van de stad, maar dit aantal amper kunnen geloven. Dit is te danken aan een duizenden jaren geleden geïntroduceerd systeem waarin elk stadsdeel zijn eigen publieke voorzieningen onderhoudt. De financiën worden verdeeld op basis van gemiddelde bevolkingsgrootte (in sommige delen waar zich veel tijdelijke residenties

bevinden is de bewoning variabel, *red.*), en niet op rijkdom of belangrijkheid. Natuurlijk wordt er meer onderhoud gepleegd op bepaalde onderdelen, maar daarvoor zijn aparte budgetten.

Terazon kent verder het grootste aantal ziekenhuizen per inwoner van Thalassa en tevens het meest uitgebreide rioleringsstelsel. Daarnaast zijn er veel parken en groenvoorzieningen. Het meest indrukwekkende zijn wel de waterzuiveringstechnieken van Terazon. Hier wordt voortdurend onderzoek naar gedaan om de omstandigheden verder te verbeteren.

Dit alles heeft zich over vele eeuwen ontwikkeld op basis van ervaring en forse investeringen van de overheid. In het Iantese systeem is dit soort regeringsinvloed en lange termijn denken beperkt. Een burger moet zich bewijzen en laten zien dat hij capabel is. Dit leidt tot egocentrisme en zelfverrijking, terwijl voor dit soort projecten samenwerking en dienstbaarheid ten bate van anderen vereist zijn. De rijken en machtigen zorgen voor zichzelf en hoeven zich alleen voor elkaar te handhaven. Hetzelfde geldt voor de armen. Eenmaal ontworsteld uit deze klasse zal de dienstbaarheid alleen van toepassing zijn op de hogere klasse waartoe toegang is verworven. Een gebrekkig systeem dat meestal eerder ten koste gaat van anderen dan ten bate. Niet iedereen kan rijk en machtig zijn, dus er is altijd strijd om anderen ten val te brengen.

Tragedie bij koninklijk huwelijk

BADACHO – Prinses Axiaxe, kleindochter van vorst Lutexi Anxendre X van Indri, is in het huwelijk getreden met Wilhelmus IV, de nieuwe koning van IJzerland. Het huwelijk was groots opgezet, met veel pracht en praal. Het is het eerste koninklijke huwelijk voor IJzerland in enkele eeuwen, dus er was veel aan gelegen om een voorbeeld te stellen voor de toekomst.

Vorst Lutexi Anxendre X had verstek moeten laten gaan bij het feest. Het 65-jarige staatshoofd van Indri kwakkelt al enkele jaren met zijn gezondheid, maar krabbelt steeds weer op. Deze keer was hij onmachtig om tijdig naar IJzerland te reizen en zijn artsen wilden niet dat hij risico's nam.

Ter compensatie was er een uitgebreidere delegatie van het Huis Plentagonunte Turetzal naar IJzerland gereisd, waaronder kroonprins Phelipe, de vader van de bruid, en diens oudste zoon en oudere broer van Axiaxe, Lutexi. Sowieso was er een grote afvaardiging van de Azulische adel naar IJzerland meegereisd. Hoewel veel staatshoofden verlet lieten gaan om geen te grote afvaardiging van de Landsraad ver van het thuisland te

hebben, stuurden zij wel enkele van hun broers, zusters, zonen of dochters in hun plaats.

Vanwege de aanwezigheid van Iantese vloten langs de kust van Histeria en de voortdurende staat van oorlog met Dardania (ook al is er een staakt-het-uren) zijn momenteel de zeeroutes niet gegarandeerd veilig voor een konvooi met belangrijke Azulische personen. Om deze reden werd ervoor gekozen om over land naar IJzerland te reizen. Dit ging zeer voorspoedig dankzij de uitstekende landverbindingen in Histeria, maar het bleef wel een zeer lange reis. Gelukkig namen de reizigers het op als een bijzonder avontuur. Zij hadden daarbij het geluk voor de vlucht van de Histerische regering al voorbij het zuiden te zijn. Dit was vlak voordat het noorden de onafhankelijkheid uit riep en er ook in de centrale delen strijd uit brak. Het goed bewaakte gezelschap werd verder voorkomelijk behandeld alsof er niets aan de hand was. De reis eindigde tenslotte in Dausjaistah waar een IJzerlands konvooi wachtte dat hen via een veilige route naar Badacho bracht.

De huwelijksplechtigheden verliepen

voorspoedig en zonder problemen. Nadat het koninklijke paar zich had afgezonderd voor de huwelijksnacht feestten de gasten nog tot diep in de nacht door. De vader van de bruid, kroonprins Phelipe, vermaakte zich met het proeven van de vele exotische lekkernijen uit IJzerland en Sevosetia. Het was hierbij dat een tragedie plaats vond. Een van de hapjes kreeg hij niet weggeslikt waardoor hij niet meer kon ademen. Omstanders probeerden hem te doen braken, maar dit lukte niet. Uiteindelijk stikte kroonprins Phelipe en was hij dood. Een schok ging er door de gasten heen. Niemand durfde het paar te storen. Het was ook niet lang meer tot de zon op kwam. Er werden nog pogingen gedaan om de kroonprins alsnog weer tot leven te brengen, maar dit bate niet.

Het informeren van de autoriteiten was niet nodig. Een groot aantal van hen waren nog altijd aanwezig op het feest, inclusief de hoofdcommandant van de politie. Uiteindelijk werd het koninklijk paar gewekt en geïnformeerd en dompelden allen in rouw.

Erfelijk hertogdom Noun ten einde

MINDOMINDON – Hertog Aitun II Toutaro is overleden en hij zal niet direct worden opgevolgd door de erfgenaam van zijn Huis. Ontevreden over de capaciteiten van zijn kinderen besloot Aitun II enkele jaren een wetwijziging door te voeren die door de Grote Raad werd geaccepteerd. Hiermee werd Noun weer een kieshertogdom, zoals dat meer dan 400 jaar geleden ook al was.

Hertog Aitun II stierf sneller dan verwacht. Wellicht voorzag hij dat hij geen hoge leeftijd zou bereiken en voerde hij daarom tijdig de wetwijziging in. Hij werd slechts 62 jaar en overleed aan een hartstilstand. Sinds 7983 heerste hij over Noun als opvolger van zijn broer Briun III, die kinderloos stierf. Hij wordt herinnert als een aimabele man met een bescheiden karakter.

Voor de verkiezing van een nieuwe hertog kwam de Grote Raad van Noun bijeen in de hoofdstad Mindomindon. De Grote Raad bestaat uit de negentien temagxi van Noun, de hoofden van de machtigste clans. Tien behoren bij West-Noun, beter bekend als Nomene, en de overige negen bij Oost-Noun, beter

bekend als Palate. Alle negentien hebben een stem, maar voor de titel van hertog van Noun mogen alleen de temagxi van Nomene zich kandidaat stellen. Dit omdat de hertog van Noun tegelijk ook hertog is van Nomene.

De hertog van Noun heeft alleen macht over algemene zaken en is opperbevelhebber van het staatsleger en vertegenwoordigt Noun in de Landsraad, maar over lokale zaken heeft de hertog van Palate het laatste woord. Zelf is hij dat voor Nomene. Deze merkwaardige structuur zorgt ervoor dat het Azulische adeldom nooit banden met de hertogen van Noun hebben willen aan gaan. Zij houden zich niet aan de regels waarin dragers van dezelfde titel niet ondergeschikt aan elkaar kunnen zijn. Nog merkwaardiger is dat de eerste volwassen erfgenaam van de hertog standaard hertog van de hoofdstad van het sub-hertogdom is. Dit zijn respectievelijk Mindomindon en Hagonagon. Deze hertog fungeert als plaatsvervanger bij afwezigheid of ziekte. Palate is altijd een kieshertogdom geweest en de erfgenaam heeft dus alleen incidenteel de zetel van

de ouder ook daadwerkelijk geërfd.

De stemming verliep verrassend vlot en als nieuwe hertog van Noun werd Sulimun Sagosuro (48) gekozen. Hij is de eerste van zijn Huis die de titel draagt. Sulimun Sagosuro wordt gezien als een krachtige persoonlijkheid die Noun een sterkere positie in de Landsraad kan bezorgen. Hertog Aitun II speelde daarin nooit echt een rol van betekenis.

Twee maanden later stierf onverwacht ook hertog Conatun Hero van Palate, een zeer populaire man, op 67-jarige leeftijd. Hij heerste al sinds 7961 als opvolger van zijn vader, die jong overleed. Bij deze verkiezing werd zijn zoon gekozen als opvolger. Conatun II (*7964) lijkt veel op zijn vader. In 7982 werd hij hertog van Hagonagon en door deze lange periode in een belangrijke politieke functie heeft hij veel ervaring opgebouwd en naam weten te maken. Zijn verkiezing werd niet echt gezien als een verrassing.

Zo heeft er binnen enkele maanden een complete machtswisseling plaatsgevonden in Noun.